

Setmana Santa 2021

***Empeltats/ades a Jesús,
que ens dona Vida***

A través de la Plataforma Zoom

Amb el lema d'aquesta Setmana Santa ***Empeltats/ades a Jesús, que ens dona Vida***, volem seguir com a militants del moviment en el nostre compromís evangelitzador del món del treball, malgrat la incertesa i les pors que comporta la situació actual de pandèmia per la Covid-19.

Tot i que ens trobem en un curs de transició amb la vista posada en la celebració del pròxim Consell de l'ACO, al maig del 2022, no per això hem d'obviar que els moments espirituals en comunitat, malgrat la virtualitat i les distàncies a les quals ens veiem obligats/ades en aquests moments, han de contribuir més encara al nostre creixement com a militants sense por del futur i amb una mirada oberta i esperançada.

Acompanyem a Jesús empeltats i empeltades amb Ell en el seu camí amorós de donació de la seva vida fins a la mort. També nosaltres ara experimentem aquesta creu oberta a l'alliberament definitiu al costat de tantes persones que continuen, malgrat tot, donant testimoniatge de vida i d'amor.

La celebració de la Setmana Santa ens permet trobar un espai de treball personal, que al seu torn compartim amb els i les altres militants i sentint la comunió amb el moviment ACO i amb tota l'Església.

També és un moment important per celebrar tots i totes junts la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Desitgem que les trobades que us proposem enguany contribueixin a viure una Pasqua il·lusionant, de renovació i transformació interior.

Us convidem i animem a participar, si pot ser, de totes les trobades que us oferim i de les celebracions en les vostres parròquies.

Cordialment,

El Comitè Permanent

PROGRAMA

DIVENDRES 2 d'abril

11:00h Via Crucis telemàtic

Les zones i diòcesis comparteixen les seves aportacions, testimonis i pregàries entorn de les 15 estacions del Via Crucis.

Enllaç de connexió: <https://ja.cat/viacrucisaco2021>

DISSABTE 3 d'abril

10:00h Ponència: *Històries de Resurrecció als Evangelis*

Amb Mariola López Villanueva, religiosa del Sagrat Cor, llicenciada en Periodisme i en Teologia Bíblica.

Enllaç de connexió: <https://ja.cat/ponenciamariolalopezaco2021>

19:00h Vetlla Pasqual transmesa des de la parròquia de Sant Pacià a Barcelona

Enllaç de connexió: <http://www.parroquiasantpacia.cat/>

Us animem a tots i totes a participar tant d'aquests moments de trobada i comunitat a l'ACO com de les celebracions pasquals de proximitat que tinguin lloc a les parròquies dels vostres barris i entorns.

Què és el Via Crucis?

Via Crucis és l'expressió llatina que significa literalment «camí de la creu», és a dir, el que va recórrer Crist, durant la seva Passió, des de l'Hort de Getsemaní (o de les Oliveres) fins a la creu en el Calvari amb la posterior Resurrecció. Aquesta expressió s'utilitza també de manera habitual per designar una forma d'oració, que va ser reformada per Joan Pau II a l'any 1991, acompanyada de meditació sobre els esdeveniments produïts en aquest camí de Crist. Al costat de les diverses oracions es van intercalant 15 meditacions que es diuen «estacions», perquè aquelles persones que fan aquest exercici de seguiment a Jesús en la seva passió, mort i resurrecció «s'estacionin» o s'aturin uns moments per meditar en cadascun dels següents esdeveniments o escenes de l'Evangelí. Les repassem seguidament:

Primera Estació: Jesús a l'hort de les Oliveres. Segona Estació: Jesús, traït per Judes, és arrestat. Tercera Estació: Jesús és condemnat pel Sanedrí. Quarta Estació: Jesús és negat per Pere. Cinquena Estació: Jesús és condemnat a mort per Pilat. Sisena Estació: Jesús és flagel·lat i coronat d'espines. Setena Estació: Jesús carrega la creu. Vuitena Estació: Jesús és ajudat per Simó el Cirineu a portar la creu. Novena Estació: Jesús consola a les dones de Jerusalem. Desena Estació: Jesús és crucificat. Onzena Estació: Jesús promet el seu regne al bon lladre. Dotzena Estació: Jesús a la creu, la seva mare i el deixeble. Tretzena Estació: Jesús mor a la creu. Catorzena Estació: Jesús és sepultat. Quinzena Estació: Jesús ressuscita d'entre els morts.

Cal accentuar que en el Via Crucis veiem a Jesús prendre el camí dels humiliats, dels condemnats i els despallats de la Història. Veiem en Jesús al Servidor-Sofrent, que defensa amb la seva vida el Regnat de la justícia de Déu i porta la Redempció en el seu rostre ensangonat. I veiem a Déu callar en aquest sofriment, reconciliant amb si al món perquè tots tinguem una vida més digna. Resar el Via Crucis és sentir que s'ha aconseguit aquest amor i solidaritzar-se: entrar en el sofriment de la lluita contra el sofriment. Portar solidàriament la creu, perquè no hi hagi més crucificats i crucificades.

VIA CRUCIS ACO 2021

Empeltats/ades a Jesús, que ens dona Vida

Preparem entre totes les zones i les diòcesis de l'ACO un Via Crucis a partir del lema “**Empeltats/ades a Jesús que ens dona Vida**” per compartir-lo el matí del Divendres Sant. Acompanyem a Jesús empeltats i empeltades amb ell en el seu camí amorós de donació de la seva vida fins la mort. També nosaltres ara experimentem aquesta creu oberta a l'alliberament definitiu juntament amb tantes persones que continuen, malgrat tot, donant testimoni de vida i d'amor.

PRIMERA ESTACIÓ Montserrat

Jesús a l'Hort de les Oliveres

De l'Evangeli segons Sant Lluc (22,39-43)

Llavors sortí i se'n va anar, com de costum, a la muntanya de les Oliveres. El seguiren també els deixebles.

Arribat al lloc, els digué:

--Pregueu demanant de no caure en la temptació.

Després se separà d'ells cosa d'un tret de pedra, s'agenollà i pregava dient:

--Pare, si vós voleu, aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci la meua voluntat, sinó la teua.

Llavors se li va aparèixer un àngel del cel que el confortava.

REFLEXIÓ

Vivim temps de pandèmia i els inicis d'una important crisi econòmica. Ens sentim vulnerables. Per moments tenim por al patiment. Jesús veu la mort a prop i prega sincerament al Pare demanant evitar el dolor. Segurament també se sent vulnerable. No va sol a l'hort de les Oliveres, sinó acompanyat dels seus amics. En un moment de màxima dificultat, Jesús els hi demana la unió en la pregària. Però

ells s'acaben adormint i Jesús queda sol pregant. Cal molta confiança en el Pare per fer la seva voluntat.

PREGÀRIA:

Senyor, volem que arribi aviat “la nova normalitat” i passar ràpid aquest moment d'incertesa, patiment i mort. Ens sentim vulnerables, com segurament tu et vas sentir abans de la passió. Ajuda'm a acceptar la meva fragilitat i deixar-me cuidar quan les forces em flauegin. Ajuda'ns a crear una societat que prioritzi el tenir cura els uns dels altres. Senyor, vull fer la teva voluntat. Dona'm constància en la pregària per poder conèixer-la i acceptar-la.

SEGONA ESTACIÓ Barcelona Nord

Jesús és traït per Judes i arrestat

De l'Evangelí segons Sant Marc (14,43-46)

Immediatament, quan encara Jesús parlava, es presenta Judes, un dels Dotze. L'acompanyava un grup de gent armada amb espases i garrots, que venia de part dels grans sacerdots, dels mestres de la Llei i dels notables. El qui el traïa els havia donat aquesta contrasenya:

--És el qui jo besaré: deteniu-lo i emporteu-vos-el ben custodiat.

Tot seguit se li va acostar i li digué:

--Rabí!

I el besà.

Ells s'abraonaren sobre Jesús i el detingueren.

REFLEXIÓ:

L'engany ens revolta, la traïdoria ens fereix. Perquè no pot trair sinó aquell que ha estat proper, company, estimat. Per això fa mal. La figura del traïdor ens repugna.

Qui en vol cap a prop seu? El traïdor trenca els lligams amb els seus i se'n serveix per treure'n profit. I tanmateix, a vegades, és tan fàcil de trobar-ne...

En Judes va ser un dels escollits per formar part del cercle més íntim de Jesús. El va acompanyar durant la seva vida pública i va veure els seus miracles. Potser el va poder la cobdícia. O bé es va sentir defraudat pel seu mestre. I nosaltres, en quin moment està la nostra relació amb el mestre?

Qui no s'ha sentit decebut, desencoratjat, cansat o afeixugat per un demà que sembla que mai no arriba? Potser creiem que hi ha camins de transformació més ràpids. Potser l'entusiasme inicial ha anat deixant pas al conformisme, o a l'escepticisme, fins i tot al cinisme. N'esperàvem tant dels altres, i de nosaltres mateixos. I en la desesperança, de traïdors, és tan fàcil de trobar-ne...

PREGÀRIA:

Què ens pot ajudar a mantenir-nos fidels, a no trair, i a ser punt de referència per als nostres companys de camí...

Preguem perquè se'ns concedeixi el do de mantenir l'alegria i una tossuda esperança. Alcem els ulls per descobrir la generositat i la fidelitat d'un Déu que salva i obrim les mans per retrobar-nos amb una comunitat que ens arrela en el compromís i en la vida.

TERCERA ESTACIÓ Baix Llobregat

El Sanedrí condemna Jesús

De l'Evangelí segons Sant Marc (14:55.61.62.64)

Els grans sacerdots i tot el Sanedrí buscaven una declaració contra Jesús per condemnar-lo a mort, però no en trobaven cap.

Però ell callava i no va respondre res. Novament, el gran sacerdot l'interrogà i li digué:

--¿Tu ets el Messies, el fill del Beneït?

Jesús respongué:

--Sí, soc jo; i veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós i venint amb els núvols del cel.

Vosaltres mateixos acabeu de sentir la blasfèmia! Què us en sembla?

Tots van sentenciar que mereixia pena de mort.

¡¡¡AY DE MI, SI NO EVANGELIZARA!!!

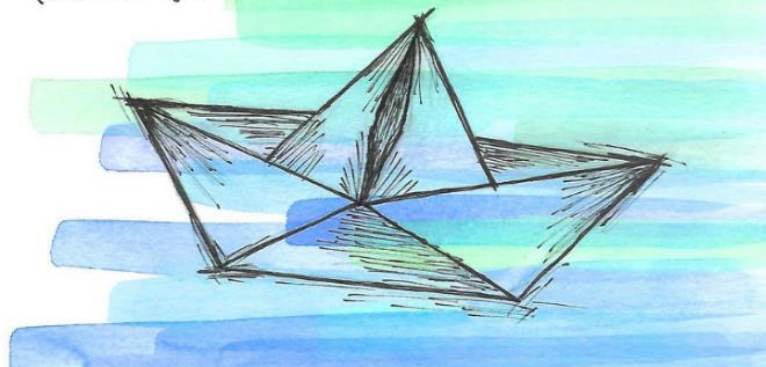
Es tarde
pero es nuestra hora.

Es tarde
pero es todo el tiempo
que tenemos a mano
para hacer el futuro.

Es tarde
pero somos nosotros
esta hora tardía.

Es tarde
pero es madrugada
si insistimos un poco.

(Pedro Casaldáliga)

TESTIMONIO:

Yo ya tenía fe porque me la transmitieron mis padres y porque hubo alguien antes de ahora que trabajó mi vida por dentro, como persona y como seguidora de Cristo. **Lo que no tenía, cuando me propusieron ACO, es una comunidad con la que compartir mi fe, ni un movimiento de hermanos comprometidos con la justicia social y la promoción humana.**

Si Santi no nos lo hubiera presentado con aquella alegría y esperado aquellos primeros años a que nos decidiéramos a conoceros... Si Benja y Gemma no nos hubieran acompañado a la Pascua con todos vosotros... Si Marta no nos hubiera compartido su experiencia de búsqueda dentro del movimiento.... Si María no nos hubiera preguntado cómo estábamos tantas veces... Si Núria no me hubiera pedido aquel testimonio... Hoy quizás nosotros viviríamos una fe más triste y menos comprometida. Habéis sido muchos nombres durante estos años que **ponéis el rostro del Cristo Obrero** y que nos hacéis mejores cada día. ¡AY DE MI SI TÚ NO EVANGELIZARAS!

PLEGARIA:

Pedimos para que PROPONER EL EVANGELIO a través de LA PASTORAL OBRERA Y DE ACO sea para nosotros y nosotras una necesidad y una misión que el Espíritu nos confía. Que evangelizar desde el carisma obrero se identifique, como decía el obispo Pere Casaldàliga, con crear en el pueblo la conciencia de los propios derechos y el coraje y la posibilidad de reclamarlos.

QUARTA ESTACIÓ Còrdova

Pere nega Jesús

De l'Evangeli segons Sant Lluc (22,55-62)

Van encendre foc al mig del pati, s'hi assegueren al voltant, i Pere es va asseure entre ells. Una criada el veié assegut vora el foc i, després de mirar-se'l fixament, va dir:

--Aquest home també hi anava, amb ell.

Però ell ho negà:

--No, dona; no el conec de res.

Poc després, un altre el va veure i digué:

--Tu també ets d'ells.

Pere contestà:

--No, home; no ho soc pas.

Cosa d'una hora més tard, un altre s'hi entossudí:

--És veritat, aquest també era amb ell: si fins i tot és galileu!

Però Pere va replicar:

--No, home; no sé de què parles.

A l'instant, mentre encara ell parlava, va cantar un gall. Llavors el Senyor va girar-se i mirà Pere; i Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «Abans que avui canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.» I així que va ser fora, va plorar amargament.

REFLEXIÓ

Pedro había estado con Jesús desde el principio y le había cambiado su vida. Era un hombre sencillo y apasionado. Bueno, entonces, ¿por qué niega a su maestro?

Pedro había dicho a Jesús : "Aunque todos te abandonen yo no lo haré. "Daré mi vida por ti".

Estaba convencido de que nunca le abandonaría. Pedro confía más en sí mismo que en el Señor, se apoya en sus propias fuerzas, y cuando éstas fallan, se desmorona.

¡Cuidado con esa autoconfianza frágil! Puede ser traicionera. Aparece cuando menos la esperas.

No. No. No. Demasiados noes tantas veces, tanto negar a otros y tanto negarle a Él. No puedes, no eres capaz, no vales... y se van clavando en el corazón y en la vida. Y empezamos a renegar de nuestra vida.

Pedro no se percata de que así reniega de su Señor, desmiente sus ardientes declaraciones de fidelidad a Jesús. Y no entiende que niega también su propia identidad.

Hoy en día seguimos negando a Jesús con nuestros silencios y falta de valentía. Con nuestra negatividad, con nuestra desesperanza, con nuestra apatía,... No queremos meternos en líos, no queremos problemas, no queremos complicaciones... y nos da igual o relativizamos el sufrimiento de los lejanos, la desigualdad, la exclusión social, la enfermedad del otro, la violencia de género, el deterioro del planeta,... las cosas. No tiene solución, es muy complicado, es una utopía imposible, siempre ha sido así,... y nos olvidamos de que para Dios nada hay imposible, porque su amor es incondicional.

Pedro pretendía morir por Jesús, mientras es Jesús quien va morir para salvarlo a él y a todos nosotros. Tenemos que grabar en nuestros corazones la confianza y la alegría de saber que, Contigo, Jesús, podemos atravesar el miedo y la inseguridad.

Pedro lloró y sus lágrimas fueron de arrepentimiento genuino. Jesús no tiene miedo a nuestros noes y nos mira como miró a Pedro aquella noche, recordándonos que Él ha venido a decir sí y que ni siquiera el no de la muerte tiene la última palabra, sino el sí de la Resurrección.

¿Hemos estado nosotros en una situación similar?

- ¿Cómo podemos aprender a partir de la negación de Jesús por Pedro a ser compasivos y amorosos hacia los más necesitados?

- ¿Cómo podemos brindar más apoyo y aceptación a los migrantes, parados, excluidos, jóvenes sin posibilidad de formar un hogar, en la defensa del medio ambiente,...?

MEDITACIÓN

Jesús, me miras con ternura y misericordia, cuando niego y te niego.

Cuando niego y te niego en la dignidad, el respeto, el amor a quien lo necesita; cuando te niego al no descubrirte en el enfermo, en el doliente, en quien entrega su vida, en el pobre, en el último, en el que es invisible, en el migrante, en la madre soltera, en el joven sin empleo, en el padre de familia parado, en el trabajador con contrato precario, en las kellys, limpiadoras de habitaciones de hoteles, en los Riders, repartidores a domicilio, en las cajeras de supermercado, en la inmensidad de trabajadores precarios, en las jubiladas con pensiones exiguas que no llegan,...

Si te abandonamos y prescindimos de ti y de todas las personas antes nombradas, ¿adónde iremos, Señor? Sólo tú tienes palabras de vida eterna.

Que Dios perdone nuestra cobardía y debilidad, así como lo hizo con Pedro.

Perdona nuestra falta de fidelidad, nuestra inconsideración hacia Ti y hacia el prójimo.

Al arrepentimiento humilde de Pedro, lo confirma como la roca sobre la cual edifica su Iglesia.

Confianto la continuación de la obra de la salvación a personas débiles y vulnerables, como somos nosotr@s, manifiestas tu sabiduría y poder.

Señor, nosotr@s también como Pedro, nos negamos y te negamos en muchas ocasiones.

Nos negamos a entregar lo más íntimo de nuestro corazón, nos olvidamos de las promesas.

Porque somos débiles, te pedimos, Señor, ser humildes en nuestras palabras y en nuestras acciones: que nos fiemos de Ti, más que de nosotros mismos.

Nuestra debilidad aumenta tu amor y suscita tu perdón.

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

CINQUENA ESTACIÓ Vallès Oriental

Jesús és jutjat per Pilat

De l'Evangelí segons Sant Mateu (27,17-18; 21-23)

Quan la gent, doncs, s'hagué reunit, Pilat els digué:

--Qui voleu que us deixi lliure, Barrabàs, o Jesús, l'anomenat Messies?

Deia això perquè sabia que li havien entregat Jesús per enveja.

El governador els preguntà:

--Quin d'aquests dos voleu que us deixi lliure?

Ells respongueren:

--Barrabàs!

Pilat els diu:

--I de Jesús, l'anomenat Messies, què n'he de fer?

Tots van respondre:

--Que el crucifiquin!

Ell replicà:

--Però quin mal ha fet?

Ells cridaven encara més fort:

--Que el crucifiquin!

REFLEXIÓ I/O TESTIMONI

Aquesta escena ens fa pensar en la força que poden tenir els grups de pressió, o els interessos partidistes en les decisions dels responsables polítics. Les conseqüències són condemnar molta gent innocent a la pobresa o la marginació (immigració, atur, desnonaments, etc). Revisem la nostra responsabilitat quan de manera conscient, o sense adonar-nos, ens deixem arrossegar per interessos ocults.

PREGÀRIA:

Senyor Jesús, com et deuries sentir en veure que el teu poble escollit i estimat et traïa triant a Barrabàs!

Quan ens separem de tu, ens desorientem i ens deixem portar per la por o la indiferència. Atreue'ns cap a tu perquè siguem capaços d'actuar amb valentia i des de l'amor davant les situacions socialment injustes i lluitar contra les causes que les provoquen.

SISENA ESTACIÓ Nou Barris

Jesús és flagel·lat i coronat d'espines

De l'Evangeli segons Sant Mateu (27,26-30)

Lavors els deixà lliure Barrabàs i, després de fer assotar Jesús, el va entregar perquè fos crucificat.

Els soldats del governador es van endur Jesús dins el pretori i reuniren al seu voltant tota la cohort. El van despollar, el cobriren amb una capa de color escarlata i li posaren al cap una corona d'espines que havien trenat, i a la mà dreta una canya.

S'agenollaven al seu davant i l'escarnien dient:

--Salve, rei dels jueus!

Després li escopien, prenien la canya i li pegaven al cap.

TESTIMONI

Temps de pandèmia, complint amb les mesures sanitàries, però a dos quart de vuit comencen a sonar els mòbils i se'ns crida a ajuntar-nos en un desnonament inusual d'una família. Estem acostumats a desnonaments de tot tipus, però que vingui un exèrcit de policies a desnonar una dona, un dijous a la nit... a casa no donàvem crèdit!

No és una pel·lícula d'acció; és un barri que apareix resistint en directe a tots els mitjans de comunicació. La tensió i el patiment, davant de la resistència de les veïnes i veïns i de l'autoritat de la policia, és indescriptible. Mires les cares de molta gent coneguda del barri, gent que ha vingut d'arreu, arrelada a la comunitat, i veus que el silenci i la tensió estan plens de dignitat.

El dia següent s'arriba a un acord amb el BBVA. Però, cal arribar a tot aquest patiment i injustícia perquè es reaccioni? La veïna vol pagar i quedar-se al barri. Vol construir el seu futur a Ciutat Meridiana com van fer els nostres pares i vam fer nosaltres. La classe treballadora vol pagar el lloguer social, però això continua. La setmana vinent, més desnonaments. La setmana vinent, més dignitat comunitària.

PREGÀRIA

Et demanem, Senyor, per aquesta dona i els seus fills, que com altres famílies estan patint el fet de no poder accedir a un habitatge, situació que en els últims anys s'està produint constantment.

Et demanem Senyor perquè els veïns continuïn mostrant la seva solidaritat amb les persones desnonades i perquè segueixin tenint la força i el recolzament suficient per poder aturar aquests desnonaments mentre es continuïn produint.

SETENA ESTACIÓ Lleida

Jesús carrega amb la creu

De l'Evangelí segons Sant Marc i Sant Joan (Mc 15,20 ; Jn 19,17)

Acabada la burla, li tragueren la porpra, li posaren els seus vestits i se l'endugueren fora per crucificar-lo.

I, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota.

REFLEXIÓ

“Portant Ell mateix la creu”. Nosaltres també hem de portar la nostra creu. La creu de les contradiccions que ens porta la vida, la creu de les desgràcies i adversitats, la creu de la malaltia i el sofriment, la creu de la soledat, la creu de la lluita per la dignitat del treball, de la lluita pels drets laborals i socials de totes i tots els treballadors.

Però sobretot hem d'estar disposats a suportar la creu que puguem patir per les reaccions, rebutjos i condemnes provocats per la nostra fidelitat a Jesús i el seu Evangelí.

PREGÀRIA

Senyor, Vós sempre vau ser autèntic. És difícil de ser-ho quan sabem que això ens pot conduir a la creu o ens pot fer perdre amistats. Quan Pere us volia convèncer perquè no anéssiu a Jerusalem on us havien de condemnar a mort, Vós us vau mantenir ferm. Feu-me valent com ho vau ser Vós davant Pere, per dir “no” als qui voldrien allunyar-me del camí del deure i de la missió; feu-me fort per portar amb amor la Creu de la fidelitat.

VUITENA ESTACIÓ Vic

Jesús rep l'ajut del Cirineu

De l'Evangelí segons Sant Marc i Sant Joan (23,27-31)

I van obligar a portar la creu de Jesús un que passava, un tal Simó de Cirene, el pare d'Alexandre i de Rufus, que venia del camp.

Dugueren Jesús a un indret anomenat Gòlgota (que vol dir «lloc de la Calavera»). Li oferien vi adobat amb mirra, però no en prengué.

REFLEXIÓ/ TESTIMONI

Aquest any de pandèmia ha representat la presa de consciència col·lectiva dels nostres límits i de la nostra fragilitat, en el context d'una societat que ha anat aprofundint les injustícies i les desigualtats. La realitat de la mort propera, de la malaltia, de l'hospitalització, de la pèrdua de la feina, de l'impacte psicològic, de la manca d'esperança per als joves i de la cruesa de l'empobriment de moltes persones han posat en relleu la presència de molts cirineus que s'han convertit en el rostre de l'atenció a les persones i de les cures que tots necessitem: el personal sanitari, els serveis essencials, les treballadores de les botigues d'aliments, les netejadores, els mestres, els transportistes, i tants d'altres.

Tots ells, si bé estaven fent la seva feina, han donat el més valuós de si mateixos, esdevenint testimonis d'entrega i convertint-se en eixos centrals de l'atenció i cura de les persones que més han patit i pateixen.

PREGÀRIA

Si puc

Si puc fer, avui, alguna cosa,
si puc realitzar algun servei,
si puc dir quelcom ben dit,
digues-me com fer-ho, Senyor.

Si puc arreglar una fallada humana,
si puc donar forces al meu proïsme,
si puc alegrar-lo amb el meu cant,
digues-me com fer-ho, Senyor.

Si puc ajudar a una persona necessitada,
si puc alleugerir alguna càrrega,
si puc irradiar més alegria,
digues-me com fer-ho, Senyor.

Grenville Kleiser

NOVENA ESTACIÓ Orihuela/Alacant

Jesús troba les dones de Jerusalem

De l'Evangeli segons Sant Lluç (23,27-31)

El seguia una gran gentada del poble; moltes dones feien mostres de dol i el planyien. Jesús es girà cap a elles i els digué:

--Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més aviat per vosaltres mateixes i pels vostres fills. Perquè vénen dies que la gent dirà: "Sortoses les qui no tenen fills, les entranyes que no han engendrat i els pits que no han criat!" Llavors començaran a dir a les muntanyes: "Caieu damunt nostre!", i als turons: "Cobriu-nos!" Perquè, si tracten així l'arbre verd, què serà del sec?

DESENA ESTACIÓ **Besòs**

Jesús és crucificat

De l'Evangeli segons Sant Marc (15,24-28)

Llavors el van crucificar i es repartiren els seus vestits jugant-se'ls als daus , a veure què treia cadascú. Eren les nou del matí quan el crucificaren.

El rètol on constava la causa de la seva condemna deia això: «El rei dels jueus.»

Juntament amb ell van crucificar dos bandolers, l'un a la seva dreta i l'altre a la seva esquerra. Així es va complir l'Esclusura que diu: «Va ser comptat entre els criminals».

REFLEXIÓ

Quina societat som que proclamem la igualtat de drets i la dignitat de tota persona però practiquem i tolerem la desigualtat i trepitgem la dignitat? Hem creat nous calvaris: camps d'acollida, vaixells sense port, centres d'internament d'estrangers, camps per a treballadors temporals.... I tenim noves crucificades: dones víctimes de violència masclista, dones migrants doblement discriminades, per migrants i dones, que pateixen el cansament i la humiliació de veure els seus propis cossos i els seus somnis manipulats, abusats, destruïts. Quants es fan rics devorant la carn i la sang dels pobres?

Material de consulta:

- **Meditacions de Sor Eugenia Bonetti** (designada pel Papa Francesc a escriure-les pel Via Crucis de l'any 2019)
http://www.vatican.va/news_services/liturgy/2019/documents/ns_lit_doc_20190419_via-crucis-meditazioni_sp.html
- **Cinc motius pels quals la migració és una qüestió feminista**
<https://www.unfpa.org/es/news/migraci%C3%B3n-feminista>

PREGÀRIA

Senyor Jesús, només vós sou just davant Déu, vós que heu estat lliurat com un culpable a mans dels homes, vós que vau ser jutjat, condemnat, ajusticiat, us aportem el sofriment de tots els éssers humans. La incomprensió, la solitud, que inclús pot arribar al menyspreu, són l'expressió més crua de la injustícia que sovint patim i pateixen els nostres semblants, com Vos abans i durant la crucifixió.

Senyor apiadeu-vos-en, torneu-los l'esperança i ajudeu-nos a no amagar aquests fets que ens remouen posant veu als perseguits i als oprimits en situació d'injustícia perquè vos vau morir per aquells qui moren i vau ressuscitar per cridar-los a la resurrecció.

ONZENA ESTACIÓ Girona

Jesús promet el seu regne al bon lladre

De l'Evangelí segons Sant Lluc (23,39-43)

Un dels criminals penjats a la creu l'injuriava dient:

--¿No ets el Messies? Doncs salva't a tu mateix i a nosaltres!

Però l'altre, renyant-lo, li respongué:

--¿Tu tampoc no tens temor de Déu, tu que sofreixes la mateixa pena? I nosaltres la sofrim justament, perquè rebem el que mereixen els nostres actes, però aquest no ha fet res de mal.

I deia:

--Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu Regne.

Jesús li digué:

--T'ho asseguro: avui seràs amb mi al paradís.

REFLEXIÓ

Jesús va donar la vida per nosaltres, per tots i totes nosaltres.

Tant per aquells que vivim amb els seus valors, valentia, il·lusió...

Com per aquells, que pel motiu que sigui, viuen la vida d'una altra manera i amb uns altres valors, com també per tots els que, tot i tenir clar que volem viure com ell, sovint se'ns menja el ritme trepidant del dia a dia i actuem de maneres de les quals no ens sentim orgullosos, sinó tot el contrari.

Tots nosaltres som sovint com el lladre bo, o com el lladre dolent, i sempre, sempre, tenim la sort de ser conscients que l'important és l'actitud d'avui i la de demà, que ens acompanyaran i ajudaran en com volem viure a partir d'aquest mateix instant. El que hem fet fa una estona, ahir, en el passat, ja és passat; i no sempre té per què condicionar el nostre futur. Les oportunitats, si el cor és sincer i obert, Jesús ens les ofereix sempre de forma incondicional.

PREGÀRIA

Senyor, durant aquests mesos de pandèmia ens hem acomiadat de moltes persones estimades. A la nostra parròquia de salesians de Sta. Eugènia a Girona, la COVID va entrar a casa i malauradament es va imposar davant el nostre apreciat company mossèn Àngel Alegre. Preguem perquè, tal i com ell va decidir viure al costat del Senyor, seguint el seu camí, hagi tingut una bona rebuda al costat del pare, al seu Regne, al Paradís.

DOTZENA ESTACIÓ Maresme

Jesús, la seva Mare i el deixeble preferit

De l'Evangelí segons Sant Joan (19,25-27)

Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare:

--Dona, aquí tens el teu fill.

Després digué al deixeble:

--Aquí tens la teva mare.

I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.

PREGÀRIA

Quant de patiment davant la Creu, en aquella mare que veia morir el seu fill, en aquell lamic que veia morir el seu amic. I davant d'aquell dolor, en aquell darrer moment, Jesús hi respon com ho ha fet tota la seva vida, amb un acte d'amor. I dona a la seva mare el consol d'un nou fill, "Dona, aquí tens al teu fill", i al deixeble l'encàrrec de tenir-ne cura d'aquella mare i el regal de la seva companyia.

Senyor, ajuda'ns a preparar el nostre cor, perquè davant el dolor de les persones que ens trobem a la vida, la nostra resposta sigui l'amor i l'acollida.

TRETZENA ESTACIÓ Madrid

Jesús mor a la creu

De l'Evangeli segons Sant Lluç (23,44-48)

Era ja cap al migdia quan es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda: el sol s'havia amagat. Llavors la cortina del santuari s'esquinçà pel mig. Jesús va cridar amb tota la força:

--Pare, confio el meu alè a les teves mans.

I havent dit això, va expirar.

Quan el centurió veié el que havia passat, donava glòria a Déu i deia:

--Realment, aquest home era innocent.

Tota la gent que era present en aquell espectacle, després de veure el que havia passat, se'n tornaven donant-se cops al pit.

TESTIMONIO

En este Vía Crucis quiero recordar a una ex-compañera mía de trabajo: Tania. Después de mucho tiempo de presiones por parte de mi jefe, porque no la valoraba como trabajadora, finalmente decidió despedirse.

Después de mucho tiempo de trabajo en Mercadona, se ha ido un poco con una mano delante y otra detrás y ella tiene dos hijos y una familia que mantener.

Esta decisión ha sido dura y mi compañera creo que ha sido una persona inocente en todo este asunto, pero ella ha terminado su propia cruz y este paso que ha dado, para ella, ha sido como una Resurrección.

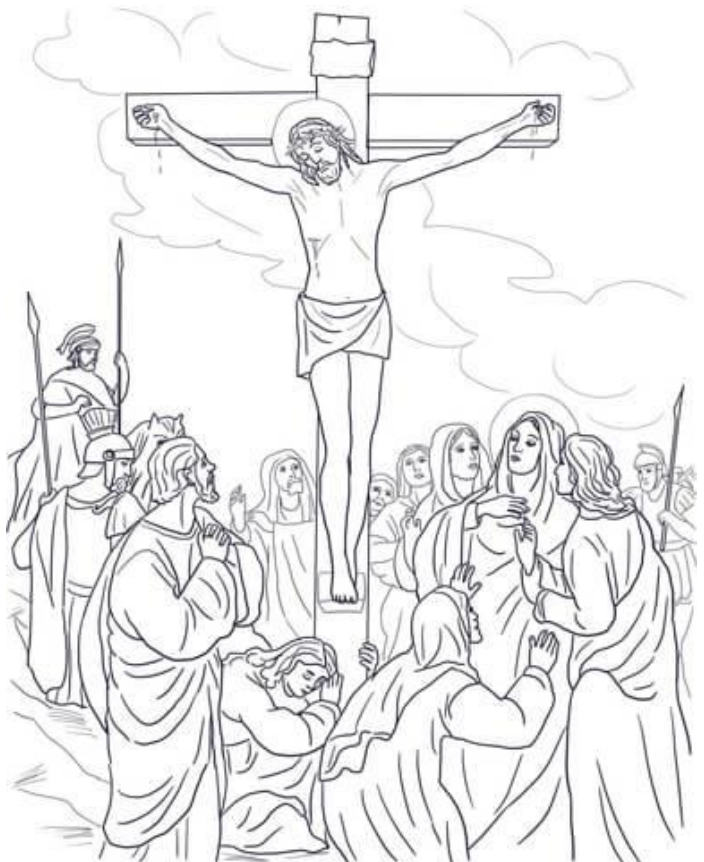
ORACIÓN: UNA CRUZ SENCILLA

Hazme una cruz sencilla
carpintero...
Sin añadidos
ni ornamentos...

Que se vean desnudos
los maderos,
desnudos
y decididamente rectos:
los brazos en abrazo hacia la tierra;
el astil disparándose a los cielos.

Que no haya un solo adorno
que distraiga este gesto:
este equilibrio humano
de los dos mandamientos.

Sencilla, sencilla,
hazme una cruz sencilla,
carpintero.

León Felipe

CATORZENA ESTACIÓ Vallès Occidental

Jesús és dipositat al sepulcre

De l'Evangelí segons Sant Mateu (27, 57-66)

Arribat el capvespre, vingué un home ric d'Arimatea, que es deia Josep i era també deixeble de Jesús. Aquest anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús, i Pilat va manar que l'hi donessin. Josep prengué el cos, l'embolcallà amb un llençol per estrenar i el va dipositar en un sepulcre nou, que ell s'havia fet tallar a la roca. Després va fer rodolar una gran pedra a l'entrada del sepulcre i se n'anà. També eren allà Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes davant del sepulcre.

REFLEXIÓ

El 31-3-18, el consiliari Quique Roig escrivia en el seu diari aquest comentari sobre el Dissabte Sant:

Sábado Santo: tiempo de silencio, de recogimiento. ¿Va a terminar la historia de Jesús en el sepulcro? Así es como terminan las historias de las personas humanas. Y punto. Si Dios, en su Hijo encarnado en el hombre Jesús, quiso ser uno de tantos, murió y el sepulcro fue su última morada. ¡Que nos gustaría que esto fuera de otra manera, pues claro que sí! Si la vida ya fue un regalo, cuánto más lo sería una “sobrevida” después de la muerte. Pero esto no depende de nosotros; depende del Autor de la vida. Jesús ha muerto y ha descendido a las profundidades de la desdicha, del pecado, del mal, y así ha tocado fondo. ¿Intervendrá finalmente el Padre para rehabilitar a su Hijo? ¿Responderá el Padre a tanto odio, maldad, violencia, y volverá a poner las cosas en su sitio? Este es el ambiente que se respira en este día: una tensa esperanza. Sólo se puede hablar de esperanza cuando estamos hablando de aspirar a lo imposible. Esperemos y apresuremos el Sí del Padre.

El Sí del Pare en ressuscitar Jesús, està en el seu AMOR, a Jesús i a la humanitat.

El text de l'Evangelí ens parla de tres persones, Josep d'Arimatea, Maria Magdalena i l'altre Maria, que després de la mort de Jesús el continuen estimant, i

fan, de moment, l'únic que podien fer, enterrar-lo en un sepulcre. És aquest amor més enllà de la mort, que obre un esclat d'esperança. L'amor no mor mai!

Potser el text, en el gest d'enterrar, també ens suggereix allò que hauríem d'enterrar per viure l'amor que fa nàixer l'esperança: enterrar la por, el pessimisme, el tancament, el desànim, la injustícia, l'individualisme, el "no hi ha res a fer", l'ambició pel diner, el poder, el racisme, la violència, la guerra, la indiferència, el rancor, les rutines,....

QUINZENA ESTACIÓ Baix Llobregat

Jesús ha ressuscitat

De l'Evangelí segona Sant Marc (16,1-7)

Passat el repòs del dissabte, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume, i Salomé van comprar olis aromàtics per anar a ungir el cos de Jesús. El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. Es deien entre elles:

--¿Qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada del sepulcre?

Llavors van alçar els ulls i s'adonaren que la pedra ja havia estat apartada; era una pedra realment molt grossa. Van entrar al sepulcre i veieren assegut a la dreta un jove vestit de blanc, i s'esglaiaren. Ell els diu:

--No us espanteu. Vosaltres busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat. Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir".

TESTIMONI:

37 persones dormen als carrers de gran part de la zona sud de l'Hospitalet de Llobregat i hi ha indicis que 17 persones més també ho fan. Aquest va ser el resultat del recompte organitzat per la Fundació La Vinya el vespre del dijous 18 de març. Un equip de 35 voluntaris i voluntàries van recórrer els carrers dels barris de Bellvitge, el Gornal, el polígon industrial Pedrosa, la zona de la Fira de Barcelona a L'Hospitalet, la plaça Europa i els polígons industrials de la zona Centre.

Al llarg de dues hores i mitja de recompte, els equips de voluntàries i voluntaris van poder observar 37 persones dormint al ras, en cotxes i furgonetes, 15 d'elles en barraques o locals ocupats. També van trobar indicis de 17 persones més, en espais amb matalassos, roba o menjar. El recompte mostra que 54 persones podrien estar dormint al carrer en els 5,5 km² recorreguts.

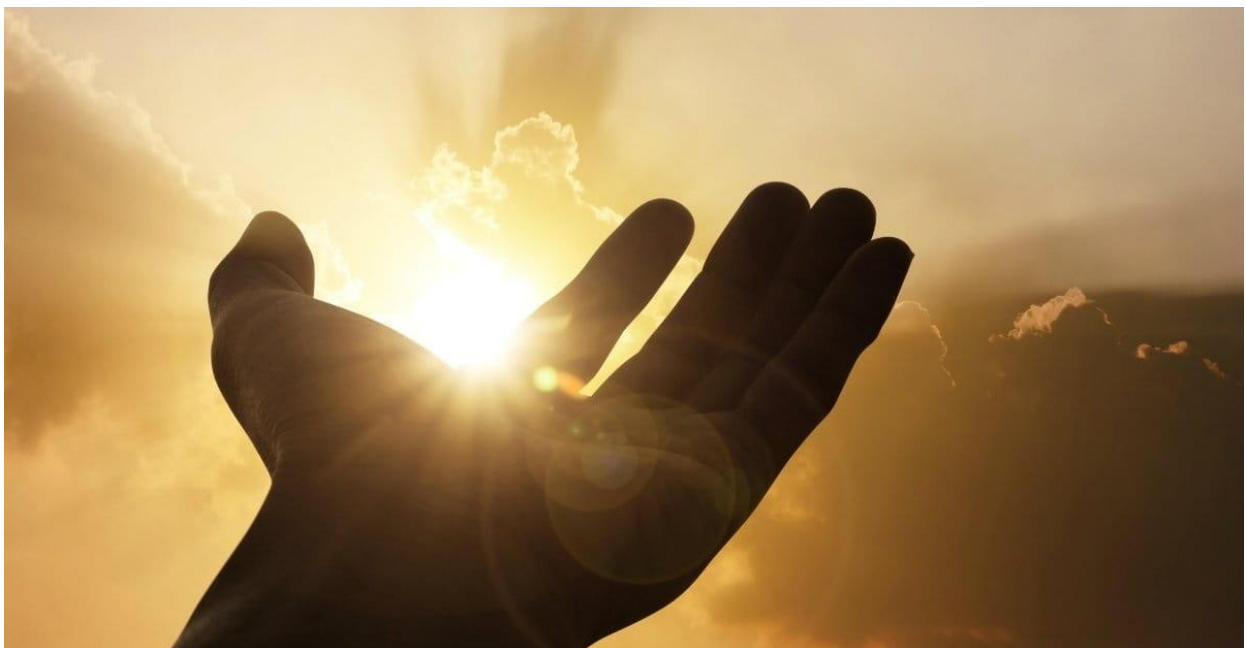
Aquest recompte és un pas més en la tasca que un grup de voluntaris i voluntàries de la Fundació La Vinya duen a terme des de fa dos anys. En aquest temps hem conegut i fet llaços amb persones que viuen als carrers del nostre barri. L'horitzó és que ningú dormi al carrer. És una qüestió de justícia social, no pas d'assistencialisme.

Parenostre (tots i totes)

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre,

i pels segles dels segles. Amén. (tots i totes)

PONENCIA SÁBADO SANTO 2021

Historias de resurrección en los Evangelios

Con Mariola López Villanueva, religiosa del Sagrado Corazón,
licenciada en Periodismo y en Teología Bíblica

HORARIO DEL ENCUENTRO

10h Bienvenida y acogida

10:10h Oración

10:20h Ponencia de Mariola López Villanueva

11:15h Preguntas o intervenciones

11:30h Reflexión personal

12:00h Espacio para compartir

12:30h Oración final y despedida

PREGÀRIA DISSABTE SANT

1. Avui és Dissabte Sant: Anirem a treure la pedra i portarem aromes

El Dissabte Sant hi ha un grup de dones que estan decidides a córrer el risc de tenir cura de les restes del seu Senyor. Saben que hi ha una gran pedra, saben que hi ha la polícia romana, però el seu amor és més gran. La seva decisió és ferma. Pensen sortir, a primera llum, retornant a aquells llocs de la desfeta, i pensen que se'n sortiran de la manera que sigui.

Estem decidits i decidides a moure les pedres que ens separen d'Ell? Quines són? Estem decidits i decidides a dur aromes agradables per amorosir les ferides que pensem ja mortes? La raó ens mostra que el nostre intent avui és impossible, que trobarem grans dificultats, que hi ha riscos... Però la fe d'aquelles dones, el seu amor, són testimonis que, més enllà de la raó i la previsió racionalista... hi ha realitats invisibles que poden ajudar a trobades impensables.

Jesús Renau sj

2. Maria Magdalena, la primera testimoni de la Resurrecció de Jesús, es jugà el sentit de la vida en l'elecció entre la por o la nostàlgia (Jn 20,1-18). Mentre contemplem la seva experiència del Dissabte Sant i del matí de Pasqua, demanem a Déu que ens evangelitzi els sentits per poder situar-nos en la realitat, no des de la lògica de la mort sinó des de la lògica de la vida, des de la lògica de la debilitat i de la creativitat fecunda de l'Evangelí. Amb Magdalena volem evangelitzar la mirada. A Maria Magdalena li costa reconèixer la novetat del Ressuscitat perquè està tancada en la pèrdua i el plor, està tancada en el seu propi dolor com a mesura del món i això li impideix reconèixer el Vivent.

Pepa Torres RSCJ

3. Mirando el blog de Mariola López, nuestra ponente de hoy, hemos descubierto a Madeleine Delbrêl, una de las mujeres que en su libro *Miróforas* buscaban la esperanza en la mañana de Pascua. Madeleine fue una mujer con una fuerte espiritualidad, comprometida en las periferias. De ella hemos escogido esta oración:

Encontrar a Dios en lo cotidiano

Cada pequeña acción
es un acontecimiento inmenso
en el que se nos da el paraíso,
en el que podemos dar el paraíso.

Qué importa lo que tengamos que hacer:
tomar una escoba o una pluma,
hablar o callar,
zurcir o dar una conferencia,
curar a un enfermo o escribir un texto.

Todo esto solo es la corteza
de una realidad espléndida,
el encuentro del alma con Dios
renovado cada minuto,
acrecentado en gracia cada minuto,
cada vez más bella para su Dios.

¿Llaman? Rápido, abramos:
es Dios que viene a amarnos.

¿Una información? Aquí está:
es Dios que viene a amarnos.

¿Es hora de sentarse a la mesa? Vamos:
es Dios quien viene a amarnos.

MARIOLA LÓPEZ VILLANUEVA (Bigastro, Alicante 1966) es religiosa del Sagrado Corazón, licenciada en Periodismo y en Teología Bíblica; realizó su doctorado en Teología Espiritual sobre la figura de Madeleine Delbrêl por la Facultad de Teología Granada, en la que actualmente es profesora. Sus años en Gran Canaria le regalaron el gusto por desgranar la Sagrada Escritura y buscar con otros itinerarios sanadores desde el Evangelio. Ella comparte:

“Algo que he aprendido en estos años es que, en medio de la originalidad de cada persona, de su historia única, de su rostro inconfundible y amado tal como es, hay algo que es común en todas: el anhelo de dar y de recibir amor... y, a la vez, el reconocimiento de nuestra torpeza para hacerlo bien...”

En una novela de Ángeles Mastretta leí que ella escribía para bendecir el mundo, y reconocí ahí mi propio deseo: escribir para hacer presentir cuánto amor y gracia lo atraviesan...”

Tiene a su madre en el pueblo, con 92 años, e intenta ir con ella todo lo que puede.

Entre sus publicaciones: *Regalarnos una tarde* (PPC, 2017) y en la editorial Sal Terrae: *Mirar por otros. Historias de sabiduría y sanación* (2009²), *Ungidas: un itinerario de oración con relatos de mujeres* (2011³); *Madeleine Delbrêl, una mística de la proximidad* (2019⁵). Y recientemente ha publicado *Miróforas. Portadoras de perfumes en las madrugadas del mundo* (Paulinas 2020).

Aco Acció Catòlica Obrera

23 de marzo a las 17:07 · 🌐

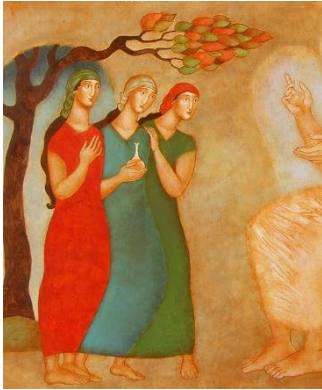

En aquesta xerrada de 14' podeu veure la que serà ponent de la Setmana Santa de l'ACO, la religiosa Mariola López Villanueva. Dissabte Sant ens parlarà de les "Històries de Resurrecció als Evangelis", a les 10 h. Properament us enviarem la informació de la [#PasquaACO](#)

YOUTUBE.COM

LA MUJER EN LA IGLESIA - COMUNICÁNDONOS On-Line - Al Hilo de la Vida

BESAR EL TIEMPO QUE NOS TOCA VIVIR

“Hay besos que se dan con la mirada.
Hay besos que se dan con la memoria”
(Gabriela Mistral)

Las mujeres habían permanecido junto a la cruz, y de madrugada buscan su cuerpo para ungirlo. Por eso serán las primeras a las que el Señor se manifiesta.

✓ El Resucitado se acerca inesperadamente, casi tímido, sin avisar...con preguntas que acarician la vida y van directas al corazón. Se acerca como un compañero inesperado que quiere escucharnos sobre el drama que estamos viviendo para regalarnos otra lectura sobre los acontecimientos, otro modo de caminar hacia lo que nos da vida (Lc 24, 13-27).

✓ No se muestra de un modo extraordinario ni espectacular, no lo reconocemos a la primera. No pide cuentas, no reprocha, no afea conductas. Se acerca sin imponerse, aproximándose hasta colarse en el fondo más necesitado de nuestra vida. A través de gestos muy sencillos y humanos nos reconstruye y recrea la comunidad.

📖 **Jn 20, 1-18:** *María. Rabboni.*

Es tiempo de reconocer la voz del amor que te llama a seguir adelante. Experimenta en el encuentro lo que significa esa aceptación del amor, el poder tomar tu vida completa, con lo amargo y lo dulce.

- Él te envía al lugar de tu vida cotidiana, de tu trabajo, a tu familia, a tu comunidad, soltando lo conocido, lo ya sabido... con nuevas posibilidades de tejer vida, de continuar abrazando como hermana, como hermano...
- **¿Con qué “modos” me envía a cuidar de otros y a dejarme cuidar?**
- Me dejo nombrar por él, me dejo querer y reconstruir por el Señor.

📖 Jn 20, 19-30: *Shalom*: paz en tu ser.

-El Resucitado muestra sus heridas, las marcas de su gran amor.

-Deja que su Espíritu, como un viento suave, acaricie tu vida: “*como el Abba me envió yo también os envió*”.

-¿En qué realidades te sientes enviado a poner paz, a conciliar, a llevar perdón?

-Quedan muchos perfumes por derramar, mucha acción tierna por escribir en nuestra piel y son los otros los que vienen a despertarla.

📖 Jn 21, 1-18: “*Al clarear el día se presentó Jesús en la orilla*”.

Visualízate con aquellas personas con las que compartes la vida. Acoge a cada una, con su nombre propio, con su realidad distinta de la tuya; recíbelas como compañeros con los que el Resucitado te invita a seguirle y a *echar las redes de nuevo*; a no dejar que te roben la esperanza...ni la capacidad de agradecer.

- ¿Con qué personas, en qué situaciones eres invitado a echar de nuevo las redes, a volver a intentarlo?

- ¿Cuál es ese “pez” que el Señor te pide en estos tiempos duros y extraordinarios?

El Resucitado besa nuestras vidas para que nosotros aprendamos a besar con la mirada, con la presencia, con nuestra acción...el tiempo que nos toca vivir. A bendecirlo. A no dejar escapar ninguna oportunidad, en lo rutinario de cada día, para movernos en la dirección del amor y de la esperanza.

“Los cantos de la esperanza tienen como melodía principal el paso de Dios entre nosotros y que su paso es bueno para todos. El canto de la esperanza se nutre de la acción, de lo cotidiano, de las preocupaciones de la gente. La forma de visibilizar la esperanza es a través de la visibilidad del amor. El amor a las personas es visible, la disponibilidad para el servicio es visible, el coraje de resistir es visible, el ánimo a pesar de los retrasos es visible...”

(J. GARCÍA ROCA).

Parròquia de Sant Pacià

Horaris de Setmana Santa

Diumenge de Rams: 28 de Març

Dissabte 27: Eucaristia Vigília Hora 19:30h

Diumenge 28: No es fa benedicció Solemne al pati. La benedicció serà durant l'eucaristia a l'interior del temple amb aforament limitat, segons normativa COVID19

Hora 12:00h

Diumenge 28 Vespre: Eucaristia(Castellà) Hora19:30h

En totes les Misses es beneeixen els rams

Dimarts Sant: 30 de Març

Celebració comunitària del perdó Hora 19:30h

Dijous Sant: 1 d'abril

Missa de la Cena del Senyor Hora 19:30h

En acabar, adoració al Santíssim a l'altar major

Divendres Sant:2 d'abril

Ofici de lectures, recepció Olis i Via Crucis Hora 10:00h

Celebració de la passió i mort de Jesús Hora 17:00h

Dissabte Sant: 3 d'abril

Vetlla Pasqual Hora 19:00h

Diumenge de Resurrecció: 4 d'abril

Eucaristia de Pasqua -Única missa- Hora: 12:00h

Dilluns de Pasqua: 5 d'abril

No hi ha Eucaristia

Ha ressuscitat d'entre els morts,
i anirà davant vostre a Galilea

Mateu 28,7

**“Quaresma: Un temps per a renovar
la fe, l'esperança i la caritat”.**

“Estimar el món com Déu l'estima”

PARRÒQUIA DE SANT PACIÀ

Cada Setmana Santa tenim una nova oportunitat per contemplar la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, per apropar-nos sota el seu guiatge al Misteri Pasqual. Tothom que ho intenta amb un cor humil, pot agafar la mà de qui va davant nostre i dirigir-se cap allà on més anhela el nostre cor: a la casa del Pare.

Aquell infant, feble i fràgil, que va néixer en una menjadora amenaçat de mort, va aconseguir mostrar al món que el camí de l'amor és l'únic que pot omplir els nostres desitjos de plenitud i felicitat.

Diumenge de Rams. La Setmana Santa inaugura el diumenge en què el poble d'Israel crida a l'uníson «Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor!» (Marc 11,9). Però el mateix dia també estem orientats cap a la passió del Senyor, ja que el que ve és el servent sofrent anunciat per Isaïes, el profeta de l'esperança.

Dijous Sant. Avui fem memòria de la Cena de la nova Pasqua, on Jesús anticipa la seva entrega final i institueix l'Eucaristia. Deixem-nos sorprendre per dos moments que només celebrem avui: el lavatori dels peus, que vincula l'entrega de Jesús amb el servei als germans; i la reserva del Santíssim Sagrament, que permet la comunió el dia següent i l'adoració de la presència del Senyor.

Divendres Sant. El Divendres Sant es fixa en la Pasqua de l'Anyell degollat. Jesús, havent estimat fins a l'extrem, s'entrega en la Creu. No celebrem l'Eucaristia, però sí que entrem en comunió amb Ell. El pa consagrat en l'Últim Sopar, és el cos entregat per nosaltres, aliment espiritual que nodreix la nostra vida i possibilita la nostra esperança.

Dissabte Sant. Després de la mort de Crist, el món es queda sense el seu germà gran. Desorientat, desolat. Regna el silenci. Només el consol de la nostra mare, Maria, pot omplir el buit que sentim avui.

Vetlla Pasqual. Celebrem la resurrecció del Senyor. El foc inicial encén el ciri pasqual que destaca el triomf del ressuscitat sobre les tenebres que intenten regnar en aquest món. La Paraula ens convida a unir la nostra història amb la història de la salvació. L'aigua baptismal fa germinar els brots nous del tronc de Jesús i enforteix les sarments ja existents perquè romanguin unides al cep. La taula de l'Eucaristia, finalment, permet la trobada amb el que ens va estimar primer.